

1/2009

Mamy przyjemność przedstawić Państwu kolejne wydanie Tax Press Review, w którym opisujemy wybrane orzeczenia i interpretacje podatkowe, które ukazały się lub zostały opublikowane w styczniu br. Mamy nadzieję, że nasza publikacja jest pomocna w Państwa codziennej pracy i że będą Państwo zainteresowani w otrzymywaniu kolejnych wydań Tax Press Review.

Podatek VAT

- ❖ **WSA w Olsztynie w wyroku z dnia 30 grudnia 2008 r. (I SA/OI 473/08) orzekł, iż za sprzeczną z prawem wspólnotowym należy uznać wykładnię art. 88 ust. 3a pkt 1 lit. a ustawy o VAT, z której wynika, że organ ma prawo odmówić odliczenia VAT zawartego w fakturach podwykonawcy dotyczących faktycznie zrealizowanych usług z tego powodu, że zbywca usług nie posiadał statusu czynnego podatnika VAT i nie zapłacił należnego podatku.**

Podatnik odliczył VAT z faktur dokumentujących nabycie usług transportowych, wystawionych przez podmiot zarejestrowany jako podatnik VAT zwolniony. Organy podatkowe zakwestionowały prawo do odliczenia podatku naliczonego wskazując, iż faktura pochodziła od podmiotu nieuprawnionego do jej wystawienia. Sąd zwrócił uwagę, iż fundamentalna dla konstrukcji podatku VAT zasada neutralności wyraża się m.in. dążeniem do poszukiwania, wdrażania i ochrony rozwiązań legislacyjnych zapewnających taki stan prawny, w którym podatek VAT zapłacony przez podatnika w cenie nabywanych przez niego towarów i usług wykorzystywanych do celów działalności opodatkowanej nie będzie stanowił dla niego ostatecznego kosztu. Podatnik musi mieć zapewnioną możliwość odzyskania podatku naliczonego związanego ze swoją działalnością opodatkowaną. Sąd podkreślił, iż skoro sprzedaż usług miała miejsce, lecz podmiot jej dokonujący nie posiadał statusu czynnego podatnika podatku VAT, to nie można uznać, że nabywca powinien ponosić negatywne skutki takiego działania sprzedawcy.

- ❖ **NSA w Warszawie w wyroku z dnia 9 grudnia 2008 r. (I FSK 1589/07) stwierdził, iż spółka, która świadczy darmowe usługi pracownikom i ich rodzinom, powinna naliczyć VAT od tych czynności. Nie są bowiem wykonywane na potrzeby ich działalności.**

O wydanie interpretacji wystąpiła spółka prowadząca działalność w zakresie transportu zbiorowego świadcząca nieodpłatnie usługi przewozowe środkami komunikacji miejskiej na rzecz swoich pracowników i członków ich rodzin. Spółka stała na stanowisku, iż zapewnianie bezpłatnych przejazdów nie można uznać za dostawę towarów, ani za świadczenie usług, a zatem nie podlega ono opodatkowaniu. Organy podatkowe i WSA uznały natomiast, iż bezpłatne przewozy są nieodpłatnie świadczonymi usługami niezwiązanymi z prowadzonym przedsiębiorstwem. Jako że wcześniej spółka odliczyła podatek naliczony, powyższe usługi należy zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy o VAT opodatkować. NSA podzielił stanowisko organów skarbowych oraz WSA i uznał, że zapewniając bezpłatne przejazdy pracownikom i ich rodzinom, spółka świadczy nieodpłatnie usługi. Co więcej nie można uznać, iż są one związane z prowadzonym przedsiębiorstwem. Jako takie można traktować tylko usługi świadczone na cele prowadzonej działalności, a nie służące zaspokojeniu osobistych potrzeb pracowników i ich rodzin.

- ❖ **NSA w Warszawie w wyroku z dnia 20 stycznia 2009 r. (I FSK 1500/08) uznał, iż dostarczający towary do państw UE ma prawo do zerowej stawki VAT, nawet jeśli w dniu złożenia deklaracji podatkowej nie uzyskał potwierdzenia wywozu.**

O wydanie interpretacji wnioskowała spółka dostarczająca produkty podmiotom z innych państw Unii. Zdaniem spółki, w przypadku, gdy w momencie składania deklaracji VAT-7 za dany okres rozliczeniowy nie posiada ona wszystkich dokumentów potwierdzających dokonanie wewnątrzwspólnotowej dostawy, w ewidencji podatkowej powinna wykazać takie transakcje jako dostawy na terytorium kraju. Nie musi ich jednak wykazywać w deklaracji VAT-7, ani uiszczać podatku. Ministerstwo Finansów oraz WSA uznały jednak, iż w powyższej sytuacji w deklaracji VAT-7 spółka powinna wykazać dostawę krajową i zapłacić należny podatek. NSA podzielił stanowisko spółki. Wskazał, iż brak dokumentów potwierdzających wywóz towarów przed złożeniem deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy, gdy faktycznie nastąpił wywóz w ramach wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, nie powoduje powstania obowiązku opodatkowania takiej transakcji zgodnie z zasadami właściwymi dla dostaw krajowych, przy zastosowaniu stawki 22%. Zgodnie z art. 42 ust. 12 ustawy o VAT spółka musi jedynie ująć taką transakcję w ewidencji podatkowej jako dostawę krajową.

❖ **ETS w wyroku z dnia 15 stycznia 2009 r. w sprawie spółki K-1 (C-502/07) orzekł, iż dodatkowe zobowiązanie podatkowe w podatku VAT nie jest sprzeczne z prawem wspólnotowym.**

Urząd skarbowy stwierdził, iż spółka zawyżyła w deklaracji podatek naliczony i określił za ten miesiąc dodatkowe zobowiązanie podatkowe. Spółka wniosła odwołanie do Izby Skarbowej, a następnie skargę do WSA, zarzucając niezgodność dodatkowej sankcji podatkowej z przepisami wspólnotowymi. Ani organ podatkowy drugiej instancji ani WSA nie podzieliły stanowiska spółki, która wniosła skargę kasacyjną. NSA zwrócił się do ETS

z pytaniem prejudycjalnym. Trybunał stwierdził, iż dodatkowe zobowiązanie podatkowe nie ma cech podatku VAT, a w szczególności zdarzeniem podatkowym powodującym powstanie tego zobowiązania jest błąd w deklaracji podatkowej, a nie czynność opodatkowana. Ponadto kwota zobowiązania nie jest określana proporcjonalnie do ceny otrzymanej przez podatnika. A zatem nie jest to podatek a sankcja administracyjna nakładana w razie stwierdzenia, że podatnik zadeklarował kwotę zwrotu różnicy VAT lub zwrotu podatku naliczonego wyższą od kwoty należnej. ETS podkreślił, iż państwa członkowskie mogą nałożyć inne obowiązki, które uznają za konieczne do prawidłowego naliczenia i pobrania podatku. Wskazał również, iż dodatkowe zobowiązanie nie stanowi środka specjalnego, na którego wprowadzenie przez państwo członkowskie zgodę wyrazić musi UE.

Podatek CIT

❖ **Przedsiębiorcy, którzy odliczyli VAT od paliwa do firmowych samochodów poprzez korektę podatku, nie mają obowiązku skorygowania kosztów uzyskania przychodów w podatku dochodowym.**

W związku z wątpliwościami jakie pojawiły się po wydaniu w dniu 22 grudnia 2008 r. przez ETS wyroku w sprawie spółki Magoora (C-414/07) Ministerstwo Finansów wydało w dniu 12 stycznia 2009 r. komunikat dotyczący skutków na gruncie podatku dochodowego dokonania korekty rozliczenia podatku VAT naliczonego w związku z nabyciem samochodów firmowych i paliwa do takich samochodów. ETS orzekł, iż Polska, od momentu przystąpienia do Unii Europejskiej, nie miała prawa zlikwidować odliczenia podatku dla tzw. samochodów z kratką i zastąpić go bardziej rygorystycznym odliczeniem dokonywanym zgodnie z tzw.

wzorem Lisaka. Również późniejsza zmiana, która wprowadziła obecnie obowiązujący mechanizm odliczania jest nieskuteczna. Podatnicy, którzy mieli prawo do odliczania VAT naliczonego zapłaconego od paliwa nabywanego do samochodów firmowych na podstawie zasad obowiązujących przed 1 maja 2004 r., a którzy utracili to prawo w wyniku późniejszych zmian, mogą złożyć korekty deklaracji VAT. Podatnicy ci zaliczali podatek VAT naliczony, który nie podlegał odliczeniu, do kosztów uzyskania przychodu. Jak wyjaśniło MF korekta w zakresie podatku VAT nie powoduje obowiązku korekty w zakresie podatków dochodowych poprzez zmniejszenie kosztów uzyskania przychodów o wysokość podatku naliczonego, który zostanie odliczony w wyniku korekty podatku VAT. Zamiast tego kwota zwrotu lub obniżenia podatku VAT będzie stanowiła przychód w podatku dochodowym.

- ❖ **W wyroku z dnia 20 listopada 2008 r. (II FSK 1171/07) NSA w Warszawie uznał, iż spółka, która płaci firmie z innego kraju za użytkowanie programów komputerowych, powinna potrącić od tej należności podatek i odprowadzić go do urzędu.**

Spółka dystrybucyjna nabywała sprzęt wraz z licencjonowanym oprogramowaniem, a następnie sprzedawała go kolejnym podmiotom. Spółka stała na stanowisku, iż nie jest ona zobowiązana do zapłaty należności licencyjnych od oprogramowania, gdyż w żaden sposób z niego nie korzysta, a jedynie wprowadza je do obrotu. A zatem nie jest zobowiązana do potrącania „podatku u źródła” od należności za oprogramowanie płaconych na rzecz zagranicznych podmiotów. Organy podatkowe zajęły odmienne stanowisko uznając, iż na podstawie art. 21 ust. 1 i art. 26 ustawy o CIT wypłata należności licencyjnych od oprogramowania na rzecz podmiotów nie mających siedziby na

terytorium Polski wiąże się z obowiązkiem potrącenia podatku. WSA uznał, iż organy podatkowe błędnie zakwalifikowały należności z tytułu nabycia prawa do używania oprogramowania jako licencje, o których mowa w art. 12 ust. 2 konwencji modelowej OECD, a zatem jako licencje za utwory naukowe lub literackie. Skoro umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania definiując należności licencyjne nie wspomina wprost o licencjach do programów komputerowych, to nie można ich zaliczać do podlegających opodatkowaniu podatkiem u źródła należności licencyjnych. NSA uchylił wyrok WSA wskazując, iż zawarte w art. 21 ust. 1 ustawy o CIT odniesienie do praw autorskich obejmuje katalog wymieniony w art. 1 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 ustawy Prawo autorskie, czyli także programy komputerowe.

Podatek PIT

- ❖ **ETS w wyroku z dnia 27 stycznia 2009 r. w sprawie Hein Porsche (C-318/07) uznał, iż nie można ograniczać odliczenia darowizn przekazanych organizacjom pożytku publicznego mającym siedzibę w innych państwach członkowskich niż darczyńca.**

Obywatel niemiecki Hein Porsche w zeznaniu podatkowym za 2003 r. odliczył darowiznę na rzecz organizacji pożytku publicznego znajdującej się w Portugalii. Niemiecki urząd skarbowy odmówił odliczenia argumentując, iż beneficjent darowizny nie posiada siedziby w Niemczech i że Hein Porsche nie przedstawił pokwitowania odbioru darowizny w należytej formie. Sąd niemiecki zadał pytanie prejudycjalne dotyczące możliwości uzależnienia odliczenia podatku od warunku posiadania przez obdarowanego siedziby na terytorium kraju. ETS stwierdził, iż ograniczenie możliwości odliczenia darowizn przekazywanych na rzecz organizacji pożytku publicznego mających siedzibę w innych

krajach członkowskich, może wpłynąć na gotowość podatników do dokonywania takich transgranicznych darowizn, a zatem stanowi ograniczenie swobodnego przepływu kapitału, co jest zabronione. Trybunał podkreślił, iż prawo wspólnotowe nie nakłada na państwa członkowskie obowiązku, aby organizacje zagraniczne uznane w innym państwie członkowskim za organizacje pożytku publicznego były automatycznie uznawane za takie na ich terytorium. Państwo członkowskie może w ramach krajowych przepisów dotyczących odliczania od podatku darowizn odmiennie traktować organizacje krajowe i zagraniczne. Jeśli jednak organizacja pożytku publicznego uznana za taką w jednym państwie członkowskim ma na celu promocję identycznych interesów wspólnoty, w taki sposób, że może być uznana za organizację pożytku publicznego w drugim państwie członkowskim, organy tego państwa nie mogą odmówić jej prawa do równego traktowania z tego tylko powodu, iż nie ma ona siedziby na jego terytorium.

Pozostałe informacje

- ❖ **Zgodnie z wyrokiem WSA w Gliwicach z dnia 8 stycznia 2009 r. (I SA/GL 184/08) trzymiesięczny termin na wydanie interpretacji podatkowej obejmuje zarówno sporządzenie jak i doręczenie pisma.** Urząd skarbowy w wydanej interpretacji uznał stanowisko podatnika za błędne. Izba skarbową odmówiła zmiany interpretacji. W skardze do WSA w Gliwicach podatnik podniósł zarzut wydania interpretacji z przekroczeniem terminu. Zgodnie z art. 14b § 3 i § 5 ordynacji podatkowej niewydanie przez organ podatkowy interpretacji podatkowej w terminie trzech miesięcy oznacza, że zaczyna obowiązywać stanowisko przedstawione we

wniosku podatnika. W doktrynie i orzecznictwie kontrowersje wywołuje kwestia czy w tym terminie należy interpretację przygotować i podpisać, czy też należy ją w tym terminie wysłać do podatnika, czy też interpretacja powinna zostać w tym terminie podatnikowi doręczona. WSA w Gliwicach w wyroku uznał za słuszne ostatnie stanowisko. Sąd podkreślił, iż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów administracyjnych oraz poglądem wyrażonym w piśmiennictwie, faktyczną datą wydania decyzji jest data doręczenia decyzji stronie. Sąd wskazał również, iż jeśli zgodnie z obowiązującymi przepisami w obrocie prawnym pozostaje tzw. milcząca interpretacja prawa podatkowego, to za niedopuszczalne należy uznać wydanie w tej sprawie postanowienia w sprawie interpretacji przez organ pierwszej instancji. Wydane w takich okolicznościach postanowienie w sprawie interpretacji jest nieskuteczne, a organ odwoławczy powinien je uchylić z urzędu, w trybie kontroli instancyjnej.

- ❖ **NSA w wyroku z dnia 17 grudnia 2008 r. (II FSK 1318/07) uznał, iż odpłatne zbycie wierzytelności stanowiące tylko jeden z elementów świadczenia usługi pośrednictwa finansowego nie podlega podatkowi od czynności cywilnoprawnych.** Spółka prowadząca działalność w zakresie obrotu wierzytelnościami wystąpiła o zwrot nadpłaty w podatku od czynności cywilnoprawnych w związku z zawarciem umowy sprzedaży wierzytelności. Organy podatkowe obu instancji odmówiły zwrotu wskazując, iż ważny jest status podmiotu, który sprzedaje towar lub prawo majątkowe, ponieważ od niego zależy obowiązek zapłaty podatku od czynności cywilnoprawnych lub zwolnienie z tego podatku. Zdaniem organów w przedstawionym stanie faktycznym zbywca nie miał statusu podatnika VAT, ponieważ sprzedawał wierzytelności własne. WSA

podzielił zdanie organów podatkowych wskazując, iż jeśli czynność jest neutralna na gruncie podatku VAT, to w rezultacie nie może mieć zastosowania wyłączenie spod opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych. NSA podzielił zdanie podatnika wskazując, iż organy niezasadnie wyodrębniły jeden z elementów prowadzonej przez spółkę działalności gospodarczej. Takie ujęcie powoduje podważenie sensu dokonywanych operacji gospodarczych, które należy traktować całościowo. Zbywanie wierzytelności przez spółkę stanowiło element

działalności w zakresie obrotu wierzytelnościami, a zatem stanowiło czynność pośrednictwa finansowego zwolnioną z podatku VAT. A jako czynność zwolniona z podatku VAT podlegała wyłączeniu z zakresu podatku od czynności cywilnoprawnych.

* * *

Mamy nadzieję, że powyższe informacje okażą się pomocne. Informacje te nie stanowią opinii prawnej ani porady. W celu uzyskania pełnych informacji lub porady prawnej prosimy o kontakt.

Kontakt w SALANS:**Salans**

Rondo ONZ 1
00-124 Warszawa

Tel. (22) 242 52 52
Fax. (22) 242 52 42

Karina Furga
email: kfurga@salans.com

Kontakt w KSP:**Krupa Srokosz Patryas sp. k.**

ul. Chorzowska 50
40-121 Katowice

Tel. (32) 731 68 50
Fax. (32) 731 68 51

Magdalena Patryas
email: magdalena.patryas@ksplegal.pl